

Πρέπει να φιλοξενούμε και να ελεούμε!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)



Fritz von Uhde

Από το Μέγα Γεροντικό

1. Είπε ο αββάς Απολλώς για την υποδοχή των αδελφών:

“Καθώς έρχονται οι αδελφοί, πρέπει να υποκλινόμαστε με σεβασμό, την ώρα εκείνη στον Θεό υποκλινόμαστε και όχι σ’αυτούς. Γιατί λέει “είδες τον αδελφό σου, είδες τον Θεό σου”. Και αυτό, κατά τη μαρτυρία της Γραφής, το έχουμε παραλάβει από τον Αβραάμ. Ακόμη όταν τους υποδέχεσθε, να σπεύδετε μ’όλη σας την καλή διάθεση να τους αναπαύσετε. Και αυτό το γνωρίζουμε από το παράδειγμα του Λώτ που με την επιμονή του φιλοξένησε τους αγγέλους”.

2. Έλεγε ο μακαριστός Επιφάνιος ότι με πάρα πολύ μικρό αντάλλαγμα πουλάει ο Θεός τα αγαθά του σ’εκείνους πού σπεύδουν να τα αγοράσουν, για ένα κομματάκι ψωμί, ένα τιποτένιο ρούχο, ένα ποτήρι κρύο νερό, έναν οβολό.

Πρόσθετε και τούτο: Όταν ο άνθρωπος δανείζεται από άλλον άνθρωπο, είτε γιατί είναι πολύ φτωχός είτε για να βελτιώσει κάπως τη ζωή του, την ώρα που επιστρέφει το δάνειο εκφράζει βέβαια την μεγάλη του ευγνωμοσύνη, αλλά το εξοφλεί κρυφά, επειδή ντρέπεται. Ενώ ο δεσπότης Θεός ενεργεί αντίστροφα. Δανείζεται κρυφά αλλά τα επιστρέφει ενώπιον αγγέλων, αρχαγγέλων και δικαίων ψυχών.

13. Αδελφός είπε στον αββά Ποιμένα:

- “Εάν δώσω στον αδελφό μου λίγο ψωμί ή κάτι άλλο, οι δαίμονες μολύνουν την πράξη αυτή σαν να γίνεται από ανθρωπαρέσκεια”.

Απαντά ο Γέροντας:

- “Κι αν ακόμη γίνεται από ανθρωπαρέσκεια, εμείς θα δώσουμε στον αδελφό ό,τι χρειάζεται”.

Και του είπε την εξής παραβολή:

- “Δυο άνθρωποι ήσαν γεωργοί και κατοικούσαν στην ίδια πόλη. Ο ένας απ’ αυτούς έσπειρε και είχε λίγη σοδειά και ακάθαρτη.

Ο άλλος αμέλησε και δεν έσπειρε, γι’ αυτό δεν είχε καθόλου σοδειά. Αν έπεφτε πείνα, ποιος από τους δυο θα είχε να ζήσει;”

- “Αυτός που έβγαλε τη λίγη και ακάθαρτη σοδειά” αποκρίθηκε ο αδελφός.

- “Έτσι λοιπόν κι εμείς -λέει ο Γέροντας- ας σπέρνουμε λίγα, έστω και ακάθαρτα, για να μην πεθάνουμε από την πείνα”.

14. Αδελφός επισκέφθηκε τον αββά Ποιμένα μετά από τις δυο πρώτες εβδομάδες της Σαρακοστής.

Εξαγόρευσε τους λογισμούς του και καθώς αναπαύθηκε η ψυχή του, του λέει:

- “Παρά λίγο θα εμπόδιζα τον εαυτό μου να έρθει σήμερα εδώ”.

- “Γιατί;” τον ρωτά ο Γέροντας.

- “Σκέφθηκα -του λέει ο αδελφός- μην τυχόν δεν μου ανοίξετε, επειδή είναι η περίοδος της Σαρακοστής”.

Και ο αββάς Ποιμήν αποκρίνεται:

- “Εμείς δεν μάθαμε να κλείνουμε την ξύλινη θύρα, αλλά μάλλον τη θύρα της γλώσσας”

15. Παρακάλεσε ο αββάς Θεόδωρος της Φέρμης τον αββά Παμβώ:

- “Πές μου έναν λόγο”.

Και με πολλή δυσκολία ο Γέροντας του είπε:

- “Θεόδωρε, πήγαινε και να ἴσαι σπλαχνικός προς όλους. Γιατί η ευσπλαχνία βρίσκει πάντα παρρησία ενώπιον του Θεού”.

26. Αδελφός επισκέφθηκε κάποιον αναχωρητή και φεύγοντας του λέει:

- “Συγχώρεσέ με, αββά, γιατί σε εμπόδισα από τον κανόνα σου”.

- “Ο δικός μου κανόνας -αποκρίθηκε- είναι να σε αναπαύσω και να σε στείλω ειρηνικό”.

27. Κάποιος αναχωρητής έμενε πολύ κοντά σε κοινόβιο και έκανε πολλή άσκηση.

Συνέβη να πάνε κάποιοι στο κοινόβιο και πίεσαν κι αυτόν να φάει εκτός της ορισμένης ώρας του.

Κατόπιν τον ρώτησαν οι αδελφοί:

- “Την ώρα εκείνη δεν στενοχωρήθηκες, αββά;”

Κι εκείνος είπε:

- “Η στενοχώρια η δική μου είναι, αν κάνω το δικό μου θέλημα”.

31. Δυο αδελφοί επισκέφθηκαν κάποτε έναν Γέροντα, ο οποίος συνήθιζε να μην τρώει κάθε μέρα. Όταν όμως είδε τους αδελφούς χάρηκε και είπε ότι η νηστεία έχει μισθό, αλλά εκείνος πού τρώει χάριν της αγάπης εκπληρώνει δυο εντολές, μία γιατί παραιτείται από το δικό του θέλημα και άλλη γιατί εφαρμόζει την κατεξοχήν εντολή του Θεού, αναπαύοντας τους αδελφούς.

Πηγές: iliaxtida.wordpress.com - sostis.gr